

नव शक्तयो यथा,—

“नव पद्मि चाष्टदले मध्ये च भक्तिपूर्वकम् ।
वेणुवीचैव ब्रह्माणीं रौद्रीं माहेश्वरीं तथा ॥
नारसिंही च वाराहीभिन्नाणीं कार्तिकीं तथा ।
सर्वशक्तिसरूपाश्च प्रधानां सर्वमङ्गलाम् ॥
नवशक्तौ च संपूज्य घटे देवांश्च पूजयेत् ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिसखके ६१ अध्यायः ॥३॥
पञ्चाशद्विंशत्युक्तयो यथा,—

“कीर्तिः कान्तिमन्त्रिण्यै छतिः शान्तिः क्रिया
दया ।

मेधा सहर्षा अहा स्यात्तन्मा लक्ष्मीः सरस्वती ॥
प्रीती रती रमा प्रोक्ताः क्रमेण खरशक्तयः ।
जया दुर्गा प्रभा सखा चण्डा वाणी विलासिनी ॥
विरजा विजया विश्वा विनदा सुनदा स्मृतिः ।
ऋद्धिः सखद्धिः शुद्धिश्च भक्तिर्मुक्तिर्मतिः चमा ॥
रमोमा क्लेदिनी किन्ना वसुदा वसुधा परा ।
परा परायणा सख्या सन्धा प्रज्ञा प्रभानिशा ॥
अमोघा विदुता चेति शक्तयः सर्वकामदाः ।
एताः प्रियतमाङ्गुलि निमखः सखिताननाः ॥
विदुहामसमानाङ्गाः पञ्जलाभयवाहवः ॥” ३॥

पञ्चाशद्विंशत्युक्तयो यथा,—

“शुभोदरी स्याद्विरजा शाल्मली तदनन्तरम् ।
लोलाक्षी वर्तुलाक्षी च दीर्घघोषा समीरिता ॥
सदोर्ध्वमुखीगोमुखी दीर्घजिह्वा तथैव च ।
कुण्डोर्ध्वमुखी च तथा विहःतसख्यपि ॥
ज्वालासखी ततो ज्ञेया पञ्चादुक्तासखी ततः ।
सुखीसखी चैव विद्यासख्येताः खरशक्तयः ॥
महाकालीसरस्वती सर्वसिद्धिसमन्विते ।
गौरी जैलोक्यविद्या स्यात्तन्मन्त्रिण्यैः परम् ॥
आत्मशक्तिभूतमाता तथा लम्बोदरी स्मृता ।
द्रावणी नागरी भूयः खिचरी चापि मञ्जरी ॥
रूपिणी चित्रिणी पञ्चात् काकोर्ध्वपि पूतना ।
स्याद्गङ्गाकाकी योगिन्यौ शङ्खिनी गर्जिनी तथा ॥
कालरात्रिश्च कुजिन्या कपर्दिन्यपि वज्रया ।
जया च सुमुखेश्वर्या देवती माधवी ततः ॥
वाहणी वार्धवी प्रोक्ता पञ्चाशद्विद्वारिणी ।
ततश्च सङ्घना लक्ष्मीर्षोपिनी माययान्विता ॥
एता रुद्राङ्गपौठस्थाः सिन्दूरारुखविग्रहाः ॥
रक्तोत्पलकपालाभ्यामलङ्कृतकराम्बुजाः ॥”

इति प्रपञ्चसारः ॥३॥

कुलशक्तयो यथा,—

“शक्तयः परमेशानि ! विद्महाः सर्वयोधितः ।
नटी कापालिकी वैश्या मालिनी कुकुमालिनी ॥
चाखाली च कुलाली च रजकी नापिताङ्गना ।
गोपिनी योगिनी शुद्धा ब्राह्मणी राजकन्यका ॥
कोचाङ्गना च देवेशि ! तथैव शङ्कराकारिणी ।
एता यद् विंशतिः कन्या देवानामपि दुर्लभा ॥
देवज्ञा आधवामा च तथा मांसापहारिणी ।
बौद्धा च जवनी देवि तथा रसपसारिणी ॥
वैश्या चतुर्विधा प्रोक्ता द्विविधा कुकुमालिनी ।
धोवरी द्विविधा प्रोक्ता तथैव गलिकाङ्गना ॥
कुम्भकारी द्विधा प्रोक्ता तथैव गोपिनी स्मृता ।

वातवेद्याङ्गना देवि जवनी द्विविधा स्मृता ॥
बौद्धकन्या त्रिधा देवि तथा कौचाङ्गना प्रिया ।
पूर्वोक्ताभिः सचैकच चतुःषष्टिश्च शक्तयः ॥”

इति रेवतीतन्त्रे २ पटलः ॥ ३ ॥

अपि च ।

“पञ्चाचारेण देवेशि ! कुलशक्तिं प्रपूजयेत् ।
नटी कापालिकी वैश्या रजकी नापिताङ्गना ॥
ब्राह्मणी भूद्रकन्या च तथा गोपालकन्यका ।
मालाकारश्च कन्या च नव कन्या प्रकीर्तिताः ।
विशेषवैदग्ध्ययुताः सर्व्वा एव कुलाङ्गनाः ।
रूपयौवनसम्पन्ना श्रीलक्ष्मीभ्याम्यशालिनी ।
पूजनीया प्रयत्नेन ततः सिद्धिर्भवेद् भुवम् ॥”

इति गुप्तसाधनतन्त्रे १ पटलः ॥ ३ ॥

तस्याः प्रशंसा यथा ।

“शक्तिं विना महेशानि ! सदाहं श्वररूपकः ।
शक्तियुक्तो यदा देवि ! शिवोऽहं सर्वकामदः ॥
शक्तियुक्तं जपेन्नमनं न मम केवलं जपेत् ।
सावित्रीसहितो ब्रह्मा सिद्धोऽभून्नगन्दनि ॥
द्वारवर्षां लब्धदेवः सिद्धोऽभूत् सखया सह ।
तथा कोचबधुसङ्कात्मम सिद्धिर्वरानने ॥
ईश्वरोऽहं महादेवि ! केवलं शक्तियोगतः ।
शक्तियोगेन देवेशि यदि सिद्धिर्न जायते ॥
तदेव परमेशानि मम वाक्यं वृथा भवेत् ।
यद्दत्तं जलगङ्गयं शक्तिवक्त्रे सुरेश्वरि ! ॥
सिन्धुरूपं महेशानि ! तज्जलं नात्र संशयः ।
स्त्रीयैष्टदेवीभावेन भोजयेत्तच्छ यत्नतः ॥
शक्तिश्च कथ्यते देवि श्रद्धयुक्त्वा सुरसुन्दरि ।
जयोद्गन्धाद्वाहूँ या पञ्चविंशतिवार्षिकी ॥
अप्रकृता विशेषेण पञ्चमेऽपि भवेत् प्रिये ।
सुन्दरी तु विशेषेण प्रकृता वाप्रकृतिका ॥
अवश्यं पञ्चमं कुर्यात् शक्तिभावे महेश्वरि ॥”

इति शक्तिकागमसर्वसंखम् ॥ ३ ॥

तस्या उत्पत्तिमाहात्म्यादियथा,—

नारायण उवाच ।

“सह बुद्ध्या बुद्धिमत्तो न वक्तुमाचतं सुराः ।
सर्वे शक्तालया विश्वे शक्तिमत्तो हि जीविनः ॥
ब्रह्मादिदृढपर्यन्तं सर्वे प्राकृतिकं जगत् ।
सर्वं निर्व्यं विना माश्च मया शक्तिः प्रकाशिता ॥
अविर्भूता च सा मयाः स्मृते देवी मदीच्छया ।
तिरोहिता च सा श्रेष्ठे स्मृतेऽहं हरणे मयि ॥
स्मृतेऽहं च प्रकृतिः सर्वेषां जननी परा ।
मम तुल्या च मन्वाया तेन नारायणी स्मृता ॥
सुचिरश्च तपस्तप्तं शम्भुना ध्यायता च माम् ।
तेन तस्मै मया दत्ता तपसां फलरूपिणी ॥
व्रतश्च लोकशिष्टार्थमस्या न स्वार्थमेव च ।
स्वयं व्रतानां तपसां फलदात्री जगत्प्रिये ॥
मायया मोहिताः सर्वे किमस्या वाक्त्वं व्रतम् ।
साध्यमस्या व्रतफलं कल्पे कल्पे पुनः पुनः ॥
सुरेश्वरा यद्गन्धाश्च ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ।
कलाः कलांशरूपास्ते जीविनश्च सुरादयः ॥
ऋदा विना कुलालश्च घटं कर्तुं यथाचमः ।
विना स्वयं स्वर्णकारः कुण्डलं कर्तुंमममः ॥

विना शक्ता तथाहश्च खट्विं कर्तुंमममः ।
शक्तिप्रधाना स्मृतेश्च सर्वदर्शनसम्भता ॥
अहमात्मा च निर्लिप्तोऽहंश्चः साची च स्मृते-

नाम् ।

स्मृतेः प्राकृतिकाः सर्वे नश्वराः पाञ्चभौतिकाः ॥
अहं निर्व्यश्वरीरी च भातुविरहविग्रहः ।
सर्वाधारा च प्रकृतिः सर्वात्माहं जगत्सु च ॥
अहमात्मा मनो ब्रह्मा ज्ञानरूपो महेश्वरः ।
पञ्च प्राणाः स्वयं विष्णुर्बुद्धिः प्रकृतिरीश्वरी ॥
शक्त्यो निद्रादयश्चैताः सर्व्वाश्च प्रकृतेः कलाः ।
सा च शैलेन्द्रकन्येय इति वेदनिर्कृतिपत्म् ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते गणेशखण्डे ७ अध्यायः ॥३॥

अपि च ।

“सा शक्तिः स्मृतेकाले च पञ्चधा ऐश्वर्येच्छया ।
राधा पद्मा च सावित्री दुर्गा देवी सरस्वती ॥
प्राणाधिष्ठाहदेवी या लब्धाय परमात्मनः ।
प्राणाधिकप्रियतमा सा राधा परिकीर्तिता ॥
ऐश्वर्याधिष्ठाहदेवी सर्वमङ्गलकारिणी ।
परमानन्दरूपा च सा लक्ष्मीः परिकीर्तिता ॥
विद्याधिष्ठाहदेवी या परमेशस्य दुर्लभा ।
वेदशास्त्रयोगमाता सा सावित्री प्रकीर्तिता ॥
बुद्ध्याधिष्ठाहदेवी या सर्वशक्तिसरूपिणी ।
सर्वज्ञानालिङ्गा सर्वा सा दुर्गा दुर्गाश्रिणी ॥
रागाधिष्ठाहदेवी या शास्त्रज्ञानप्रदा सदा ।
लब्धकण्ठोद्भवा वा च सा च देवी सरस्वती ॥
पञ्चधादौ स्वयं देवीं मूलप्रकृतिरीश्वरी ॥
ततः स्मृतेऽहंश्चैव बहुधा कलया च सा ।
योधितः प्रकृतेरंशाः पुमांसः पुत्रस्य च ॥”

इति च ब्रह्मवैवर्ते गणेशखण्डे ८० अध्यायः ॥३॥
ब्रह्माक्षीशक्त्युत्पत्तियथा ।
“ततो ब्रह्मादयो देवा भयं जन्मः सवासवाः ।
यदि स्यात्तिर्जितो देवः तयः सर्वैर्देवीकसाम् ॥
एतस्मिन्नन्तरे शक्र ! ब्रह्मा चिन्तयते क्रियाः ।
स्त्रीरूपधारिणी भूत्वा सहायत्वं महेश्वरे ॥
क्षिप्रं कुर्व स्वकार्ये त्वं एवं विश्वेश्वरे रणे ।
ततो द्योतितवान् शम्भुः स्वशक्तिं किरणोष्ण-

लाम् ॥

ब्रह्मरूपधरां किमु लजनाकारविग्रहाम् ।
हंसस्यन्दनमारुद्रा स्त्रीवीचायुधधारिणी ॥
तर्णयन्ती मञ्जौषेण दानवानां भयङ्करी ।
तस्य घोराणि कर्माणि दृष्ट्वा सविस्मयन् शिवः ।
का पुनः स्रष्टुः सुखेहा सदातिप्रतिपञ्चजित् ।
तस्याः शक्तिं द्वितीयाश्च स्मृतामि अपरानि-

ताम् ॥”

इति देवीपुराणे रुद्रवधे ब्रह्माख्युत्पत्तिः ॥३॥
नन्दातीर्थे शक्तिमन्त्रविचारनिषेधो यथा ।
“योऽसावनादिमध्यान्तशिवशक्तिमयः परः ।
तस्यैव परमानन्दा सर्वकिल्बिषनाश्रिणी ॥
तन्मभावेण प्राप्नोति तपोयज्ञादिकं फलम् ।
मन्त्राणां देवशक्त्यानां न विचारो वरानने ॥”

इति देवीपुराणे नन्दाकुण्डप्रवेशः प्रथमा-

ध्यायः ॥३॥